

ଶ୍ରୁତଜ୍ୟୋତି ବନ୍ଦେୟାପାଧ୍ୟାୟ

ଭଗବାନ , ଶୟତାନ ଏବଂ ଆମି
ୟେକ ସମୟେ ଅଭିନ୍ନପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଛିଲାମ
ପ୍ରତିଦିନ ଉଚ୍ଛଳ ସମ୍ଭାୟପାନଶାଲାୟ
ଅଟେଲ ଅଫୁରନ୍ତ ରଙ୍ଗିନାନୀୟ ଆର
ଗଗନବିହାରୀ ମୁତ୍ତକଷ୍ଟ ଗାନ,କବିତା , ଏମନକୀ ଗଞ୍ଜାଓ....
ମାଝେ ମାଝେ ଶୟତାନ ମାତଳାମିହୟେ
ଭଗବାନକେ ବଲତ ଥାମା ତୋର ଧର୍ମକୋଲାହଳ
ଚରାଚର ଭରେ ଯାଚେଛ ସଂଭ୍ରାନ୍ତ -ସାଧୁ ଲୋକେ
ଏଦେର କତ କୋଟିର ଆର ମଗଜଧୋଲାଇ !
ଆମାଦେର ଉଚ୍ଚନାଦୀ ହାସିର ଅୟାଲକୋହଲେ
ସୁରା ଝରନାର ପ୍ରପାତହୟେ ଯେତ
ତାରପର ଆମରା ପ୍ରବାସୀହତାମ ନଗରନଟିଦେର
ବାସକଷ୍ଯାନେ, ଯେମନ ଯୌନପ୍ରିଡ଼ିତରାୟାଯ...

ଏମନି କରେଇ ଦିନ କାଟିଛିଲ ଯେମନକାଟେ
ଦେଇ ଉଚ୍ଛଳ ସାୟାହସମ୍ଭାପ୍ତିବୀର ଆବତନିଯମେ
ଆର ଏଥନ ସଥାଗ ହୟ ନା ,ବାକି ଦୁଜନେର ସଙ୍ଗେ ଆର
ଦେଖାଓ ହୟନା !

ଶୁଣେଛି ଶୟତାନ ଭଗବାନକେ ଗେଖିଲେଏଥନ ତୀକ୍ଷ୍ନ ବିଦ୍ରପ ଛୋଟେ
ଆଲପଟକା ଦୁ ଏକଟା ବୋମାମେରେ ଚୁରମାର କରେ ନୈଃଶବ୍ଦ୍ୟ
କାଳୋ ହେଡବ୍ୟାଙ୍ଗବୀଧାଦେବଦୂତେରା ବର୍ଣ୍ଣ କରେ ଆଶି
ଭୟ ହୟ , ଆମାର ଓ ଦେର ଜନ୍ୟଭାରି ଭୟ ହୟ,
ପ୍ରତିଟି ଗଣହତ୍ୟାର ପରେଲାଶକାଟା ଘରେ
ଓ ଦେର ଖୁଁଜେ ବେଡ଼ାଇ ---ହୟତୋ ନିଜେକେଓ !

ନା ,ଏହି ବୟସେ ଆର ବନ୍ଧୁବିଯୋଗ ଚାଇନା
ଭଗବାନ , ଶୟତାନ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟଇଆମି --- ଅଭିନନ୍ଦଦୟ ବନ୍ଧୁ ଛିଲାମ ।

